

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **V. Z. P., a.s.**, so sídlom v B., proti povinnému **S., spol. s r.o.**, so sídlom v P., ktorý bol 8. novembra 2005 vymazaný z obchodného registra, **o vymoženie 96,16 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15 Er 15/2004, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. G. S., so sídlom Exekútorského úradu v K., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. L. M., advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom vo Z., proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 30. novembra 2009 sp. zn. 17 CoE 141/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Oprávnenej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prievidza (exekučný súd) uznesením z 3. septembra 2009 č.k. 15 Er 15/2004-34 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 27,58 €. O zastavení exekúcie rozhodol podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov vychádzajúc z toho, že povinný výmazom z obchodného registra stratil spôsobilosť byť účastníkom exekučného konania, z ktorého dôvodu nie je možné pokračovať v konaní. O trovách exekúcie rozhodol podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku.

Krajský súd v Trenčíne (odvolací súd) uznesením z 30. novembra 2009 sp. zn. 17 CoE 141/2009 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v jeho súdnych

exekútorom napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách exekúcie. Rozhodol tak majúc za to, že rozhodnutie exekučného súdu o trovách exekúcie je správne.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal súdny exekútor dovolanie. Uviedol, že nesúhlasí s napadnutým rozhodnutím a „v zmysle ust. § 237 a nasl. O.s.p. podáva dovolanie.“ Navrhol napadnuté uznesenie spolu s uznesením súdu prvého stupňa zrušiť a rozhodnúť tak, že trovy exekúcie budú priznané v plnej ním uplatnenej výške, t.j. v sume 55,22 €.

Oprávnená sa k dovolaniu súdneho exekútora nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie súdneho exekútora ako subjektu oprávneného podať tento mimoriadny opravný prostriedok (§ 37 ods. 1 Exekučného poriadku) smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danej exekučnej veci smeruje dovolanie súdneho exekútora proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy, lebo nejde o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu uvedené v § 239 ods. 1 O.s.p., ale ani o jeho potvrdzujúce uznesenie, ktoré by patrilo do niektorej z kategórií uznesení vymenovaných v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Navyše v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. predchádzajúce odseky neplatia, ak ide, okrem iných vymenovaných uznesení, o uznesenie o trovách konania. To znamená, že procesná prípustnosť dovolania je v posudzovanom prípade vylúčená priamo zo zákona.

Dovolací súd v súlade s § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., ktoré pripúšťa dovolanie proti rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných

procesných väd. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ síce odôvodnil svoje dovolanie aj ustanovením § 237 O.s.p. („... a v zmysle ust. § 237 a nasl. O.s.p. ...“), žiadne bližšie okolnosti existencie niektorej z citovaných procesných väd však neuviedol, a ani v dovolacom konaní vady takejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' ani z tohto ustanovenia.

V dovolaní uvádzané dôvody je potrebné podľa ich obsahu považovať za námietku právneho posúdenia prejednávanej veci odvolacím súdom. Nesprávne právne posúdenie veci je síce prípustným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samotný tento dôvod ale prípustnosť dovolania nezakladá. (nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p.).

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Dovolací súd nepriznal oprávnenej náhradu trov tohto konania, lebo dovolateľ nemal úspech a oprávnená nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. mája 2010

JUDr. Ladislav Górasz, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Adriána Borovská